

ಚೇರಿದಳು. ಕೆಂಚ ದಿಡಗನೆ ಎದ್ದು ಕುಳಿತು 'ಏನಾತ್‌ಲೇ?' ಎಂದ ಜೋರಾಗಿ. ಅವನ ಮನೆ ಮುಂದೆ ಕಟಕಟ ಹಲ್ಲುಕಡಿಯುತ್ತ ನಿಂತಿದ್ದ ಸನಾಯಿಗೌಡ 'ಹೊರಾಗ್ ಬಾ ಲೇ ಮಿಂಡಿಮಗನ ಇವತ್ ನಿನ್ ತಿಥಿ ಆಗತ್ಯು.' ಎಂದು ಅಬ್ಬರಿಸಿದ. ಅವನ ದನಿ ಕೇಳಿದ್ದೇ ಕೆಂಚನ ನಿಧ್ವಯೆಲ್ಲಾ ಹಾರಿ ಹೋಯಿತು. ಥರ ಥರ ನಡುಕ ಹುಟ್ಟಿತು. ಮೈ ಕೈಯೆಲ್ಲಾ ಹಸಿಹಸಿ ಆದವು. ಎದ್ದು ಬಡಬಡ ಲುಂಗಿ ಉಟ್ಟುಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿದ. ಸುಮಂಗ್ಲಿಗಂತು ತನಗೆ ಚಪ್ಪಲಿ ಒಗದದ್ದಲ್ಲದೆ ಈಗ ತನ್ನ ಗಂಡನಿಗೆ ಕೊಲ್ಲುವ ಬೆದರಿಕೆ ಹಾಕುತ್ತಿರುವ ಗೌಡನ ಬಗ್ಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಮೂಡಿ ಕುದಿಯತೊಡಗಿದಳು.

ಶೆಟ್ಟಿಯಿಂದ ಚಪ್ಪಲಿಯೇಟು ತಿಂದು ರೊಚ್ಚಿಗೆದ್ದು ಬಂದಿದ್ದ ಗೌಡ ಕೆಂಚನ ಮನೆಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದಿರೋದು ಕಂಡಿದ್ದೇ ಚಪ್ಪಲಿ ತೆಗೆದು ಬೀಸಿದ್ದ. ಈಗ ಕಣ್ಣುಂದೆ ಬಂದವರನ್ನು ನುಂಗಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವ ಹೆಬ್ಬಾವಿನಂತೆ ಬುಸುಗುಡುತ್ತ ನಿಂತಿದ್ದ. ಕಣ್ಣು ಕೆಂಪು ಕೆಂಪಾಗಿ ಕುದಿಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಕೆಂಚ ಬೇಗ ಹೊರಗೆ ಬರದಿದ್ದು ಅವನ ಸಿಟ್ಟಿಗೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಉಪ್ಪು ಹಾಕಿದ ಹಾಗಾಯ್ತು. 'ಹೊರಾಗ್ ಬಾ ಲೇ ಹೆಣ್ಣಾ.. ಒಳಾಗ್ ಕುಂತು ಏನ್ ಹಡ್ಡಾಕ್ ಹತ್ತಿ? ನಿಮ್ಮೋನ್ ನಿನ್ ಇವತ್ ಬುಡಂಗಿಲ್ಲಾ ನಾ' ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಅಬ್ಬರಿಸಿದ. ಕೆಂಚ ಲುಂಗಿ ಹಂಗಂಗೇ ತೊಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೈಕಟ್ಟಿ ಡೊಗ್ಗಿಕೊಂಡು ಹೊರಗೆ ಬಂದ. ಅವನ ಮುಖ ನೋಡಿದ್ದೇ ಮತ್ತಷ್ಟು ರೊಚ್ಚಿಗೆದ್ದ ಗೌಡ ಉಳಿದಿದ್ದ ಇನ್ನೊಂದು ಚಪ್ಪಲಿಯನ್ನೂ ಕೈಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವನ ಮುಖಕ್ಕೆ ಬೀಸಿದ. ಆ ಚಪ್ಪಲಿಯನ್ನು ಕ್ಯಾಚು ಹಿಡಿದ ಕೆಂಚ ಮತ್ತಷ್ಟು ಡೊಗ್ಗಿಕೊಂಡು 'ತಪ್ಪಾತ್ರಿ ಗೌಡ ನನ್ ತಪ್ಪಾತ್ರಿ ಸಿಟ್ ಮಾಡ್ಬಾತ್ರಿ ಸಿಟ್ ಮಾಡುಕ್ಯಾಬಾತ್ರಿ' ಎನ್ನುತ್ತ ಬಂದು ಗೌಡನ ಕಾಲು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡ.

ತನ್ನ ಗಂಡನ ಈ ದೈನೇಸಿ ಸ್ಥಿತಿ ನೋಡಿ ಸುಮಂಗ್ಲಿಯ ಕುದಿ ಮತ್ತಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಕೊಡಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಂದಳು. ಗೌಡ ತನ್ನ ಕಾಲುಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಕೆಂಚನನ್ನು ಜಾಡಿಸಿ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬೀಳಿಸಿ 'ಏನ್ ತಪ್ಪಾತ್ರಿಗೌಡ ತುಪ್ಪಾತ್ರಿ. ಗೌಡ ಸುಳೆಮಗನೇ ನಿನ್ನಿಂದಾಗಿ ನಾನ್ ಇವತ್ ಆ ಇಮಾಲ್ ಶೆಟ್ಟಿ ಕೂಡ ಅನ್ನಿಸಿಗ್ಯಂಟ್ ಆತ್. ಮತ್ತೆ ನಾಕ್ ಮಂದಿ ಮುಂದೆ ಎದಿನಿಗಿರಿಸಿಗ್ಯಂಟ್ ಅಡ್ಡಾಡ್ಡಂಟ್ ಆತ್. ನಾ ಇವತ್ ನೀನ್ ಏನ್ ನೆವ ಹೇಳಿದ್ರೂ ಕೇಳ ಮಗಾ ಅಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲಿ ನನ್ ರಕ್ತ? ಎಲ್ಲಿ ನನ್ ರಕ್ತ? ಎಲ್ಲೆಲೇ ನನ್ ರಕ್ತ?' ಎಂದು ಕಿರುಚಾಡಿದ. ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಲುಂಗಿ ಏರಿಸಿಕೊಂಡು ಮೂಗು ನಿಗುರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ 'ನಾಕ್ ಮಂದಿ' ಸುಮ್ಮನೆ ನೋಡುತ್ತ ನಿಂತರು. ಕೆಂಚ ಸಾವರಿಸಿಕೊಂಡು ಮೇಲೆದ್ದು 'ತಪ್ಪಾತ್ರಿ ಗೌಡ ನಂದ್ ತಪ್ಪಾಗ್ಗುಡ್ಡಿ ನಾಳೆ ಗ್ಯಾಫಂಟೆ ನಿಮ್ ರಕ್ತ ತಂದ್ ಕೊಡುತ್ತು' ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡ. ಗೌಡ, 'ಏನ್ ನಾಳೆ ಕೊಟ್ಟುಡ್ಡಿ? ಎಷ್ಟೆ ದಿಸದಿಂದ ಹಿಂಗಾ ಹೇಳಾಕತ್ತಿಲ್ ನೀ. ಅಲ್ಲಾಲೇ ರಕ್ತ ಇನ್ನಂಡ್ ಮದ್ದಿ ಆಗಕ್ ಬರುತ್ತು ಕೊಟ್ ರೊಕ್ಕಾ ವಾಪಸ್'

ಕೊಡಾಕೇನ್ ಹಚ್ಚಾರನು ನಿನ್ನಾ? ನಾಳೆ ಪಾಳೆ ಕೇಳಾಕ್ ಬಂದಿಲ್ಲ ನಾನಿವತ್. ಸದ್ಯ ಅಂದ್ರ ಸದ್ಯ ಬೇಕ್ ರಕ್ತ' ಎಂದು ಕೆಂಚನ ಬನ್ನಿನು ಜಗ್ಗಿ ಹಿಡಿದು ಕಣ್ಣು ಮತ್ತಷ್ಟು ಕೆಂಪು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೇಳಿದ. ಕೆಂಚನ ಮುಕುಳಿ ಸಡಿಲಾಯ್ತು. ಏನು ಹೇಳಬೇಕು ತೋಚಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಅವನು ಸಿದ್ಧನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ರಾತ್ರಿ ಈ ಊರಿನಿಂದ, ತನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಪ್ಪಗಳಿಂದ ಪಾರಾಗಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದುಕೊಂಡಿದ್ದವನಿಗೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಎಲ್ಲ ಕಷ್ಟಗಳೂ ಬಂದು ಎದೆಮೇಲೆ ಕೂತ ಹಾಗಾಗಿತ್ತು ಈಗ.

ಕೆಂಚ, 'ಗೌಡ.. ಅದು ಗೌಡ ಇವತ್ ಒಂದಿಸಿ ಗೌಡ ದೇವ್ರಾಣಿ ನಾಳೆ ತಂದ್‌ಕೊಡುತ್ತು ಗ್ಯಾಫಂಟೆ ನಾಳೆ ತಂದ್‌ಕೊಡುತ್ತು, ಗ್ಯಾಫಂಟೆ ನಾಳೆ ತಂದ್ ಕೊಡುತ್ತು' ಎಂದು ಮತ್ತಷ್ಟು ದೈನ್ಯನಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡ. ಅವನು ಅಷ್ಟು ಕುಗ್ಗಿರೋದು ನೋಡಿ ಸುಮಂಗ್ಲಿಗೆ ಅವನ ಮೇಲೆ ಕನಿಕರವಾಯಿತು. ಕೈಲಿರುವ ಕೊಡಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಗೌಡನ ತಲೆಗೊಂದು ಹೆಚ್ಚುಬೆಕ್ಕನುವಷ್ಟು ರೋಚ್ಚಾಯಿತು, ಗೌಡ, ಕೆಂಚನ ಬನ್ನಿನು ಹರಿಯುವಂತೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಜಗ್ಗಿ ಹಿಡಿದು 'ಏನ್ ಹಿಂಗ್ ಅತ್ತಂಗ್ ಪತ್ತಂಗ್ ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟ ನಾನ್ ಸುಮ್ಮಾ ವೋಗ್ ಬುಡುತ್ತು ಅಂದ್ಬಂಡಾ ಏನ್ ಕತಿ? ಇವತ್ ನಾನ್ ಹೋಗಾಕ್ ಬಂದಿಲ್ಲಾ ತಿಕ್ಕಾ ಈಗಾ ಏನರ ಮಾಡಿ ರೊಕ್ಕಾ ಕೊಟ್ಟೇ ಉಳ್ಳತಿ ಇಲ್ಲಾಂದ್ರ ಈ ನಿನ್ ಹೆಂಡ್ತಿನ ಅಗಸ್ತಾಕ್ ನಿಂದ್ರಿಸಿ ಹಡಾಕೂ ಹಿಂದುಂದ್ ನೋಡಲ್ ನಾ' ಎಂದು ಅಬ್ಬರಿಸಿದ. ಈಗ ಮಾತ್ರ ಸುಮಂಗ್ಲಿಗೆ ತಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕಾಗಲಿಲ್ಲ. 'ಯಾಕ್ ಪಾ ಗೌಡ ಬರತನ್ಯಾಕ್ ಹೇಲ್ ಗೀಲ್ ತಿಂದ್ಬಂಡ್ ಬಂದಿ ಏನ್ ಕತಿ? ಯಾಕಾ ಏನೇನ ಮಾತಾಡಕತ್ತೀಯಲಿ?' ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಳು ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ. ಅಷ್ಟೊತ್ತು ಕೈಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನಿಂತಿದ್ದ 'ನಾಕ್ ಮಂದಿ' ಈಗ ಎದೆ ಮೇಲಿದ್ದ ಕೈಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಬಾಯಿಮೇಲೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರು. ಸುಮಂಗ್ಲಿಯ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಗೌಡನಿಗೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಮುಕುಳಿ ಉರಿಯತಲ್ಲದೆ ಸ್ವತಃ ಆಕೆಯ ಗಂಡ ಕೆಂಚನಿಗೇ ಅವಳ ಮೇಲೆ ಮೈಕೈಯೆಲ್ಲಾ ಸಿಟ್ಟು ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿತು. ಗೌಡನ ಕುರಿತಾದ ಅವನೊಳಗಿನ ಸ್ವಾಮಿನಿಷ್ಠೆ ನಿಗುರಿ ನಿಂತು 'ಏ ನಿಮ್ಮೋನ್ ಬಾಯ್ ಮುಚ್ಚು' ಎಂದು ಗದರಿಸಿದ. ಸುಮಂಗ್ಲಿ, 'ನಾನಾಕ್ ಬಾಯ್‌ಮುಚ್ಚಿ? ಅಗಸ್ತಾಕ್ ನಿಂದ್ರಿಸಿ ಹಡಾಕ್ ನಾನೇನ್ ಬಿಟ್ಟಿ ಸಿಕ್ಕೇನನು? ಅವ್ವ ಮನಿ ಹೆಣ್ಣಿಗ್ ಯಾರರೆ ಹಿಂಗ್ ಅಂದ್ರ ಸುಮ್ಮಿರ್ತಾನನು ಈ ಗಣಮಗ?' ಎಂದು ಎದುರಾಡಿದಳು. ಈ ಮಾತಿಗೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಕೆರಳಿದ ಗೌಡ, 'ಏನ್ ಇಬ್ಬ್ರೂ ಆಟ ಅಚ್ಚೇರನು ನನ್ ಮುಂದೆ? ಈ ಸುಳೆಮಗ್ಗ ಮದ್ದಿ ಮಾಡಿಕ್ಕಳಾಕ್ ರಕ್ತ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲ ಅವ್ವಾ ಹೇಂತಿ ಕೂಡ ಅನ್ನಿಸ್ಕಳನ್ ಆತಪೋ ನನ್ ಬಾಳೆವು. ಇವತ್ ಈ ಸುಳೆಮಗನ್ ಉಳ್ಳಾಕ್ ಬುಡಲ್ ನಾ' ಎಂದು ಬಿಗಿಹಿಡಿದಿದ್ದ ಬನ್ನಿನಿನ ಸಮೇತ ಕೆಂಚನನ್ನು ಜೋರಾಗಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ನೂಕಿ ಘರ್ಜಿಸಿದ.

ಅಷ್ಟು ದೂರ ಹೋಗಿ ಬಿದ್ದ ಕೆಂಚನಿಗೆ ಸುಮಂಗ್ಲಿಯನ್ನು ಅಲ್ಲೇ ಕಡಿದು ಹಾಕುವಷ್ಟು ಸಿಟ್ಟು ಬಂತು. 'ಏ ನಿಮ್ಮೋನ್ ಸುಮ್ಮಿರಾಕೇನ್ ಹಚ್ಚಾರನು

ನಿನಿಗೆ ಹಚ್ಚಾರನು ನಿನ್ನಿಗೆ? ಹಚ್ಚಾರನು ನಿನ್ನಿಗೆ?' ಎಂದು ಹಲ್ಲುಕಡಿಯುತ್ತ ಎದ್ದು ಹೋಗಿ ಎರಡೂ ಕೈಗಳಿಂದ ಅವಳ ಕುತ್ತಿಗೆ ಹಿಡಿದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಚುಕತೊಡಗಿದ. ಈಗ 'ನಾಕ್ ಮಂದಿ'ಯ ಕೈಗಳು ಮತ್ತೆ ತಮ್ಮ ಎದೆಮೇಲೆ ಬಂದವು. ತನ್ನ ಗಂಡನ ಈ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಆಕ್ರಮಣದಿಂದ ದಿಕ್ಕಿಟ್ಟ ಸುಮಂಗ್ಲಿಯ ಕಣ್ಣುಗಳು ವಿಲ ವಿಲ ಒದ್ದಾಡತೊಡಗಿದವು. ಧ್ವನಿ ಉಸಿರುಗಳೆರಡೂ ಗಂಟಲಲ್ಲೇ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ಹೇಗಾದಿ ಹೊರಬರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಅವಳ ಮೇಲಿನ, ಗೌಡನ ಮೇಲಿನ, ಜಗತ್ತಿನ ಮೇಲಿನ, ತನ್ನ ಮೇಲಿನ ಸಿಟ್ಟಿಲ್ಲವನ್ನೂ ಅವಳೊಬ್ಬಳ ಮೇಲೆಯೇ ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಿಡುವಂತೆ ಬಲವಾಗಿ ಅವಳ ಕುತ್ತಿಗೆ ಹಿಚುಕಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಕೆಂಚನಿಗೆ ಅಷ್ಟಕ್ಕೇ ಸಮಾಧಾನವಾಗದೆ ಅವಳನ್ನ ಬೀಸಿ ನೆಲಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಳಿಸಿದ. ಈ ಏಟಿಗೆ ಅವಳ ಉಸಿರು ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲೇ ಹೂತುಕೊಂಡಿತು. ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಅವಳು ಕೈಲಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಕೊಡಲಿಯೂ ಇಷ್ಟು ದೂರ ಹೋಗಿ ಬಿದ್ದು ಕಟ್ ಎಂದು ಸದ್ದು ಮಾಡಿತು. ಅದರ ಸದ್ದಿಗೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಆವೇಶಗೊಂಡ ಕೆಂಚ ಅದನ್ನೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೊರಟ. ಈಗ 'ನಾಕ್ ಮಂದಿ'ಯ ಹುಬ್ಬುಗಳು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಚೂರು ಗಂಟಿಕ್ಕಿದ್ದವು. ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು ಏಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸುಮಂಗ್ಲಿಗೆ ತನ್ನ ಗಂಡ ಕೊಡಲಿ ಹಿಡಿದು ಬರುತ್ತಿರುವುದು ನೋಡಿ ಜೀವ ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಹಾಗಾಯಿತು. ಶಕ್ತಿಯೆಲ್ಲ ಒಟ್ಟುಹಾಕಿ ಎದ್ದು ಓಡತೊಡಗಿದಳು. ಅವಳ ಓಟದಿಂದ ಮತ್ತಷ್ಟು ಆವೇಶಿತನಾದ ಕೆಂಚ 'ಏ ನಿಮ್ಮೋನ್ ಅಡಾವುಡಿ' ಎಂದು ಕೊಡಲಿ ಬೀಸುತ್ತ ಅವಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಓಡತೊಡಗಿದ. ಇಷ್ಟೊತ್ತು ಕೆಂಚನ ಉಗ್ರವತಾರ ನೋಡಿ ಬಾಯಿತೆರೆದುಕೊಂಡು ನಿಂತಿದ್ದ ಗೌಡ ಈಗ ಎಚ್ಚರವಾದವನಂತೆ, 'ನಿಲ್ಲಲೇ ಕೆಂಚ ನಿಲ್ಲಲೇ' ಎಂದು ಅವನ ಹಿಂದೆ ಓಡತೊಡಗಿದ. ಮುಂದೇನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನೋಡಿ ತಣಿಯುವ ಕುತೂಹಲದಿಂದ 'ನಾಕ್ ಮಂದಿ'ಯೂ ಅವರ ಹಿಂದೆ ಓಡತೊಡಗಿದರು.

ಸುಮಂಗ್ಲಿ ಓಡುತ್ತ ಓಡುತ್ತ ಕೇರಿ ದಾಟಿ ಬೇಲಿ ದಾಟಿ ಹೇಲುಗೆರೆ ದಾಟಿ ನೀರಿಲ್ಲದೆ ಬಿರುಕುಬಿಟ್ಟ ಹೊಲಗಳ ಬಯಲಿಗೆ ಬಂದರೂ ನಿಲ್ಲುವ, ಹಿಂತಿರುಗಿ ನೋಡುವ ಧೈರ್ಯ ಮಾಡದೆ ಓಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಬಿಸಿಲು ಮೇಲಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಸುಡುತ್ತಿತ್ತು. ನಾಲಗೆ ಗಂಟಲೆಲ್ಲಾ ಆರಿ ಉರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಕಾಲಲ್ಲಿ ರಕ್ತ ಸುರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಸೀರೆ ಹಿಂದೆಯೆಲ್ಲೋ ಬೇಲಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಹರಿದು ಹಂಚಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ಅವಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಸಣ್ಣಾಗಿ ಕಡಿಯುವ ಆವೇಶದಿಂದ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಕೆಂಚನೂ ಕಾಲಲ್ಲಿನ ಮೀನುಬಂಡೆಗಳು ಬೆಂಕಿಯಂತೆ ಉರಿಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ನಿಲ್ಲದೆ ಅವಳ ಹಿಂದೆ ಓಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಗೌಡ ಕೂಡ ಉಸ್ ಉಸ್ ಮಾಡುತ್ತ ಅವನ ಬೆನ್ನುಹತ್ತಿದ್ದ. ಮೂವರಿಗೂ ಬೆವರು ಬಸಿಯೋದು ನಿಂತು ರಕ್ತ ಬಸಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಸುರುವಾಗಿದ್ದರೂ ಓಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರು. ನಿಲ್ಲುವ, ಹಿಂತಿರುಗಿ ನೋಡುವ ಧೈರ್ಯ ಒಬ್ಬರಿಗೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಪ್ರತೀಕೃತಿ: feedback@sudha.co.in